

BŁYSKAJĄCY (7) *part praes act*

błyskający (6), **bliskający** (1); błyskający *OpecŻyw, FalZioł* (2), *LubPs, RejWiz*; błyskający : bliskający (1 : 1) *Mącz*.

a *jasne*.

sg f G błyskający (1). \diamond *n N* błyskające (2); -é (1), -(e) (1). \diamond *pl N m an* błyskający (1). *subst* błyskając(e) (3).

Sł stp s.v. błyskać, Cn brak, Linde XVII w. s.v. błyskać.

Świecący, lśniący nagłym, krótkotrwałym blaskiem; wytwarzający błyski; migocący, połyskliwy (7) :

a. *O źródłach światła* (2) : *FalZioł* I 69d; *Perstringere oculos splendore micanti* Od błyskający yáfności ząwrzeć/ zámrużyć oczy. *Mącz* 422a.

b. *O błyskawicy, piorunie* (4) : *OpecŻyw* 36v; *LubPs* R5; *Nuż ony írogie ítrzelby z niebá trzáfkaíające/ Tęcze/burze/ y ognie groźno błýfkaíające. RejWiz* 10v; *Crispissulcans Fulmen* Błiskájące grzmienie. *Mącz* 69a.

c. *O odblasku, połysku przedmiotów lśniących* (1) : [*włosy w urynie*] białe albo blade/ błýfkaíające, *Dziewkę począc vkazuią. FalZioł* V 11v.

Cf **BŁYSKAĆ**